

חק יעקב אה הלכות פסח תפ"ט

המ"א בשם הבונות ו"ל החכמים שנהגו כשרשו תפלו' אין לטנות
 ממנה חקומו כ"כ שצריכים כשיזכר נגד י"ב שנטים וכל שנט
 יש לו שער ומנהג לבדמה שזכר במת' שיה לכל ו"ל הירושלמי
 א"ע ש'שלחנו לכס קדרת פלוגת אלת שנתו ממנהג אבותיכם
 ע"ל (יב) תארוין לקפור כהמשך ולם מנהג כספק השיכה יאל
 נדעבד ולרעת קצת טוקים אפילו לכהלהיש לקפור כספק
 השיכה עיין כ"כ ו"ע"ש כחכ דחפלה החכ' ולמצלה חוזר וספר
 על כרכה וכתב הכ"ס ומנהג פולם עכשוו לנרך כספק השיכה
 אבל קודם כספק השיכה פשיטא דאין לנרך אפילו כ"כ ש'ודלג
 בהנהגות חכמים (יג) ואפילו עונה אמן על כרכה הקהל דקהל
 פנרכין בעוד יום א"ע ג' דומן הספירה שב"פ כספק השיכה ולא
 מקודם אליבא דכ"ע"מ מרכין הקהל בעוד יום כדו להוציא
 עמו הארץ שאינם מוכים כלילה כ"כ ש' הליכ' וקומיין כמו
 שסומיין כהפלה ערכין וק' ש' שקורין מבע"י וסומיין דמשתקע
 חמה מקרי לילה כמבאר לעיל ס' ר"ל ה"פ ש' כמ"א ס' ג' ו"ה"ה
 כאן לשבין ספירה דרכין וכן מלאה להריו כספקי חוספס
 דמכות סומיין ק"ע ו"ו ל"ה דלאחר שהתפללו תפלת ערבית כיון
 דהוי לילה לעינין ק"ש והפלה הוי לילה ג' כ' לעינין עומד ע"ל
 על כן סומיין הקהל על הדעה זו אבל הרעה לחוס לפעמיין וס'ו
 בזמנו וכו' מיושב מה שרמתי בהשנות הר"ש לויק' זה
 שנקשה דברי הכ"י אהדדי ומדחיק להרץ ולפת"ש לק"מ ג"ס ס'ו
 מדחיק לפרש כזה להוציא דברי הפוקים מפשטן ובאמת כ"כ
 הכל ככ"י ופשוט הוא : ומכ"כ אינו שלל למכות אפי' כצורך בעוד
 יום אף בע"ש וי"ט א"כ הוא ספק השיכה עכ"פ וכמ"ש בסמוך
 בס' ק"י כ"כ בשם הב"מ : (יד) שלא לזאת היינו כרכ' אבל כספיר

ב אם טענו ביום המעינו וברכו על ספירת העומר
 (יב) חוזרים לספור כשתחשך והמדקדקים אינם
 סופרים עד צאת הכוכבים וכן ראוי לעשות :
ג המתפלל עם הצבור מבעוד יום מונה עמהם בלא
 ברכה ואם יזכור בלילה יברך ויספור :

כ"ה (יג) ואפי' ענה אמן על כרכה הקהל אם היה דעתו (יד)
 שלא לזאת יחזור ויכרך ויקפור כליל' (כ"י כ"ש הרשב"ם)

ד מי ששואל אותו חבירו בין השמשות כמה ימי
 ספירה בזה הלילה יאמר לו אחמול היוי כך שאם
 יאמר לו היום כך וכך אינו יכול (טו) לחזור ולמנוח
 בברכה אבל קודם בין השמשות כיון שאינו זמן הספירה
 אין בכך כלום :

כ"ו (טז) וכשהגיע הזמן אסור לאכול עד שיקפור ואפילו
 שהחיל לאכול (יז) פ"ק וסופי מיהו אם החמיל לאכול
 קודם שהגיע זמן א"ל להפסיק אלא גומר אכילתו וסופר אח"כ
 (ד"ע) אפי' למ"ד ספירה כזמן הזה דאורייתא :

ה אם אינו יודע החשבון ופתח ארעתי דלסיים
 כמו שישמיע מחבירו ושתק עד ששמע מחבירו
 (יח) וסיים כמנהוג יצא :

ו אם פתח ואמר בא"י אמ"ה אדעתא דלימא היום
 ד' שהיא סבור שהיא ד' וזכר וסיים ב"ה והם ה' או
 איפכא שהם ד' ופתח אדעתא דלימא ד' וטעה וסיים
 ב"ה (יט) אינו חוזר וסובר :

ומברך

עכ"פ מחוייב לקפור לעצמו וכמ"ש לעיל ס' ד' וכחכ"מ" ודוקא כשהיתה כוונתו שלא לזאת אלא מן ההסגה שמתע"ן לנרך שנית
 מספק כן ר"ל מצות אין צריכה כיונה וכ"כ ה"ע ש' אבל שמשעות ה"ט' כס' ו' אינו כן ועיין בסמוך ס' ט"ז (ט) לאזור ולמנות
 כרכה א"ע ג' דלא אמר בעומר יאל נדעבד כ"כ ה"א וכן הסוור והירוק ומר"ל לא הצריכו אפי' לכתחלה לומר בעומר לכן א"כ
 לחזור ולמנות כרכה וא"ע ג' דק"ל מצוה צריכה כיונה (עיין כ"כ"י ש' נשם הרשב"ם) כמבאר לעיל ס' ו' אפי' אין לנרך כאן
 טכיה כמ"ש בשם ה"א כק"י דו"ע"ל דאפטר דזה מקרי כיונה כיון שהיה בין עכ"פ לומר כמה ימי ספירה ומצוה הוא רק ספירת
 בעלמא ועיין כ"כ ז' ס' ק"ו ו' מדבריו חזונים חזור במה שפרש דברי ה"ע ש' כמשתמעות לשונו להיפך ו"ע" (טו) וכשהגיע זמן
 אסור לאכול עד שיקפור מ"מ צריך להפלה הקלה הפלה ערבית וק"ש נזכרה שהוא חדיר וקודם לספירה וכן משמע כספקי חוספס
 שבהכתיב ס' ק"ג : (וכתב בט"ל ה"ו) וכמקום שיש חבורה שמהפליין העריב בזמנה ראוי להחמיר להם במי הספירה כי אז מצוה
 גוררת מצוה ק"ש נזמנה וספירה כצורך עכ"ל) ומה"ש יחא ש' אלא כחכ"ה דחלני שעה קודם זמן כמי אסור לאכול כמו שכתבאר לעיל
 קימין ר"כ ר"ל ה' ולפ"ש נביא שהוא שלא לזורך דחלני שעה קודם בלא"ה אסור משום הפלס וק"ש כזמנו עכ"פ כמבאר בסיון ר"ל
 אך דבשו לאשמיטיק אף שכבר התפלל וקרא ק"ש בזמנו מ"מ לא יאכל כיון שהגיע זמן הספירה וכל זה כ"ל פשוט ונכרח וכחכ"ה טרת
 כמ"א לחלק באלוקים שמים כשכיל קושיא זו . וכתבו האחרונים מהרש"ל לא אכל כמי הספירה אצורה ערבית עד אחר צאת הככבי"ם
 שיספור חלה הספירה (יז) פוסק וסופר משעם דאיכא למ"ד ספירה דאורייתא א"ע ג' דנכסוף ק"ע וי' וי' סתם הרב נדעת במהרה
 דאינו חוזר ומברך והיינו משעם דר"ן כתב דדעת רוב הפוסקים דספירה כז"כ דרכין וכמבאר כ"כ"י מ"מ פסק הרב להחמיר כ"כ
 להפסיק ומה ככ"ש פסיק משעם מ"מ כ' כסמוך דאיכא משעם כרכה לנשל ועיין כ"כ ש' הדין דברי הרב כ"כ"י וכתב"ס לק"מ (יח) וסיים
 כמוהו יאל משעם דעבד אבל לכתחלה לא יברך עד שיהיה לו בירור במה יחייש כמי הספירה וכ"כ ה"ט' אבל העולם נהגו להקל
 ולסמוך אפילו לכתחלה ולברך בה"ג על סמך מה שיאמר חבירו (יט) אינו חוזר ומברך הכ"ה ושאר האחרונים השיגו על דין זה
 מדלעיל סיפ"ט כ"ס ור"ע דלא יאל כזה כיון ששקר דבר וכחו שהקביתו הפוסקים כ"כ"ה לעיל כמיין ו"ט דלא נדעת מהר"ם וכדי שלא
 להטות דבריו ראשונים לטובה ולברך כ"ל לחלק דל' כלל דלעיל כקט כס' דשכר' וסי' נדמרת דלא יאל דהכ"י כיון שברך אדעתיה
 דיום יג' כשק"י אמר דיו' יום וכו' א"כ כוונתו היה יום זה שעומד בורק שטעה במשעם וספיר' כיון שכל עיקר כוונתו כרכה וספירה